

वा० रा०

॥४७॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ महार्ह उत्तमभोगार्ह ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रणे सुग्रीवेण सहयुद्धे ॥ ४३ ॥ अप्लवगाः पुतगतिमजानंत्यः विकृष्टं दूरं ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ यथापुरं यथा
पूर्वं क्रीडामहे ॥ त्वया सहेति विललापेति शेषः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अपसव्यं अपसव्यप्रदक्षिणं ॥ ५० ॥ विधिवद्देवांशत्वेन स्वयं ज्ञातवेदत्वात् ज्ञानवन्तिर्यग्देहो
तस्थुरेकांतमाश्रित्य सर्वेशोकपरायणाः ॥ ततस्तारापतिं दृष्ट्वा शिविकातलशायिनं ॥ ३९ ॥ आरोप्यां केशिरस्तस्य विललापसुदुःखि
ता ॥ हावानरमहाराजहानाथममवत्सल ॥ ४० ॥ हामहार्हमहाबाहोहाममप्रियपश्यमां ॥ जननपश्यसीमं त्वं कस्माच्छोकाभिपीडि
तं ॥ ४१ ॥ प्रहृष्टमिह ते वक्रंगता सोरपिमानद ॥ अस्तार्कसमवर्णं च दृश्यते जीवतो यथा ॥ ४२ ॥ एषत्वां रामरूपेण कालः कर्षति वान
र ॥ येन स्मविधवाः सर्वाः कृता एकेषुणारणे ॥ ४३ ॥ इमास्तास्तव राजेंद्र वानर्योऽप्लवगास्तव ॥ पादैर्विकृष्टमध्वानमागताः किं न बुध्य
से ॥ ४४ ॥ तवेष्टाननुचैवेमाभार्याश्चंद्रनिभाननाः ॥ इदानीं नेक्षसे कस्मात्सुग्रीवं प्लवगेश्वर ॥ ४५ ॥ एते हि सचिवाराजं स्तारप्रभृतय
स्तव ॥ पुरवासिजनश्चायं परिवार्य विषीदति ॥ ४६ ॥ विसर्जयै नान्सचिवान्यथा पुरमरिंदम ॥ ततः क्रीडामहे सर्वा विनेषु मदनोत्कटाः
॥ ४७ ॥ एवं विलपतीं तारां पतिशोकपरिवृतां ॥ उत्थापयंति स्मतदा वानर्यः शोककर्षिताः ॥ ४८ ॥ सुग्रीवेण ततः सार्द्धं सौगदः पितरं रुद
न् ॥ चितामारोपयामास शोकेनाभिपुतेन्द्रियः ॥ ४९ ॥ ततोऽग्निविधिवद्देवा सोपसव्यं चकार ह ॥ पितरं दीर्घमध्वानं प्रस्थितं व्याकुलेंद्रि
यः ॥ ५० ॥ संस्कृत्य वालिनं तंतुविधिवत्प्लवगर्षभाः ॥ आजग्मुरुदकं कर्तुं नदीं शुभजलां शिवां ॥ ५१ ॥ ततस्ते सहितास्तत्र अंगदं स्था
प्य चाग्रतः ॥ सुग्रीवतारासहिताः सिषिचूर्वानराजलं ॥ ५२ ॥ सुग्रीवेणेव दीनेन दीनो भूत्वा महाबलः ॥ समानशोकः काकुत्स्थः प्रेतका
र्याण्यकारयत् ॥ ५३ ॥ चितविधिवदित्यर्थः ॥ विधिवदग्निहोत्रविधिनेत्यर्थ इत्यन्ये ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ प्रेतकार्याणि जलदानादिरूपाणि अकारयत् ॥ तदितिकर्तव्य
तामुपदिष्टवानित्यर्थः ॥ ५३ ॥

कि० कां०

॥४७॥